

[Socialministeren]

mulighed for at indarbejde hensynet til det forslag i det lovforslag, vi taler om her, og det vil jeg så lægge op til at vi kan få gennemført som et ændringsforslag.

Jeg kan heller ikke udelukke, at vi i løbet af udvalgsarbejdet kan finde frem til andre mindre justeringer, der kan være behov for, men alt i alt kan jeg som sagt anbefale en hurtig og aktiv behandling af forslaget, og jeg vil godt give tilsagn om, at Socialministeriet stiller sig positivt til rådighed med hensyn til det arbejde, der nu skal finde sted i Socialudvalget.

Grete Schødt (S):

Lovforslag nr. L 163, som vi i dag skal førstebestemmelser i bistanndsloven og i lov om social pension, der omhandler sammenhæng mellem beslutningskompetence og finansieringsansvar for sociale ydelser.

Der peges på nogle økonomiske problemstillinger kommunerne imellem med hensyn til refusion, når borgere flytter over kommunegrænser. Er det hjemkommunen eller tilflytterkommunen, der skal betale?

Hvis en hjemmehjælpsmodtager flytter i sommerhus i en anden kommune eller en borger med en social pension flytter over kommune- eller amtsgrænse på plejehjem, i bofællesskab eller på institution, er reglerne i dag ikke gode nok, men der er dog mulighed for refusion mellem kommunerne, og med dette lovforslag udvides muligheden på en række punkter, f.eks. bliver flytning til bofællesskaber i en anden kommune og pasning i eget hjem i en anden kommune i højere grad inddraget som områder, hvor fraflytterkommunen stadig har finansieringsansvaret.

Jeg vil godt på Socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi er positive over for de ændringer, der peges på i lovforslaget. Vi er enige i hensigten, der går ud på, at vi bør dæmme op for den eksport af sociale problemer, som der er eksempler på, og vi er enige i at aflaste en række af de institutionstunge kommuner, vi har.

Sidst, men ikke mindst vil vi gerne være med til at sikre en række svage i samfundet bedre vilkår. Der er masser af eksempler på plejekrævende mennesker, der reelt har været stavnsbundet til deres kommune, fordi andre kommuner ikke havde råd til eller ikke ville

betale for den nødvendige pleje, men det er efter vores opfattelse en borgerret at kunne flytte og bosætte sig, hvor man vil, og vi skal gøre vores til, at denne ret ikke bliver undergravet.

Med disse ord vil jeg give tilslutning til en positiv udvalgsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke socialministeren varmt for hendes tilkendegivelse af, at regeringen agter at støtte lovforslaget, for det er ikke nogen hemmelighed, at jeg er overordentlig tilfreds med, at den tidligere socialminister, Else Winther Andersen, nåede at få udarbejdet og fremsat det.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på min tilfredshed specielt med lovforslagets økonomiske ligestilling af handicappedes ophold i bofællesskaber med ophold på institutioner. I det tilfælde, hvor ophold i bofællesskab m.v. træder i stedet for en egentlig institutionsanbringelse, er det helt urimeligt med en økonomisk forskelsbehandling af pensionsudgiften.

Vi har i de senere år set en meget positiv udvikling, hvorefter udbygningen af bofællesskaber efter bistanndslovens § 68 har givet en stadig større gruppe fysisk og/eller psykisk handicappede en eminent ramme. Mange af disse handicapgrupper har herigennem fået mulighed for en langt mere fleksibel støtte med deraf følgende større udfoldelsesmuligheder og øget livskvalitet.

Helt utilsigtet trues denne overordentlig positive udvikling af mere fleksible tilbud til de forskellige handicapgrupper. Problemet er selve formuleringen af de nuværende regelsæt for opholdskommunernes forpligtelser, hvorefter bl.a. ophold i bofællesskaber er kommet i økonomisk klemme. Man har simpelt hen ikke fået taget højde for, at stærkt handicappede i stigende omfang tager ophold i bofællesskaber i stedet for på deciderede institutioner.

Det i øvrigt helt rigtige princip om, at afgørelseskompetencen og det økonomiske ansvar skal placeres hos samme myndighed, overgår som hovedregel samlet til en eventuel ny opholdskommune, og det er også i langt de fleste tilfælde godt nok, men det er et problem, når der er tale om stærkt handicappede, som netop tager ophold i en anden kommune for at gøre brug af et specielt tilbud. Ofte findes der kun nogle ganske få egnede tilbud i hele landet,